

Plemenitom i zvjerski ubijenom franjevcu u spomen

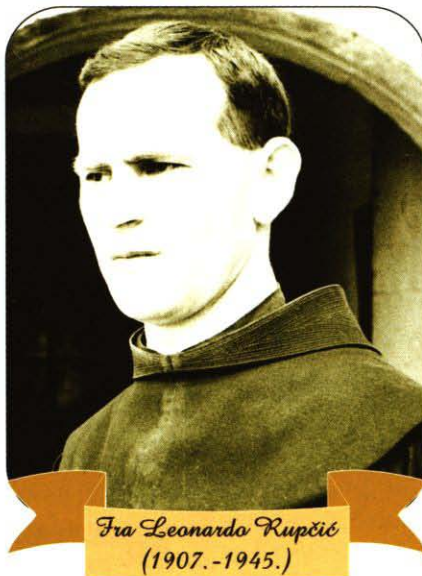
(Sjećanja na fra Leonarda Rupčića)

Kroz gotovo pola stoljeća život i smrt Hrvata u domovini ovisili su o samovolji komunističara, zatornika svake slobode. Praktični katolici i iskreni rodoljubi bili su u opasnosti života, jer nad njima je stalno visio oštri Damaklov mač osвете. Svaki iskorak iz toga totalizma strogo je kažnjavan dugogodišnjim zatvorima i smrtnim kaznama. Na udaru su posebno bili Katolička crkva i njezini predstavnici.

Pastirski kameni križ jedini spomenik

U tu proskribiranu skupinu bio je uključen i fra Leonardo Rupčić, mladi i nadareni profesor na Širokom Brijegu. Bio je jedan od osmorice fratara koje su komunisti 8. veljače 1945. godine odveli sa Širokog Brijega prema zapadu, na putu ih zlostavljali i napokon u Zagvozd (Dalmacija) ubili. Posljedni put koračali su neuhodanim hercegovačkim putovima kroz ušutkana i uplašena mjesna sela. Pastirski kameni križ u blizini njihove masovne grobnice jedini je spomenik njihova mučeništva. Njihova smrt bila je namjerno prešućivana i pod komunističkim terorom zabranjivana.

Fra Leonardo potječe iz brojne patrijarhalno odgojene kršćanske obitelji koja je Katoličkoj crkvi i hrvatskom narodu darovala više uzornih, učenih i produhovljenih svećenika i redovnika. Oni su svojim životom i radom ostavili trajne uspomene u narodu kao svjedoci istine i pravde. Zato zaslužuju spomenobilježje, jer su bili oličenje vjere i nacije. U fra Leonardovom životu ništa nije bilo neprirodno i

frizirano. Naprotiv, živio je izvornom dobrotom, baštinjenom od pobožnih roditelja, koji su bili ponosni na njegovo svećeničko zvanje i izgrađeni redovnički život.

Ponizan i inteligentan

Ovaj inteligentni i ponizan redovnik ugledao je svjetlo dana 29. rujna 1907. godine u naselju Hardomilje, jednoj od župnih filijala župe svetog Ante na Humcu, gdje je i kršten pod imenom Mijo. Djetinjstvo je proveo u idiličnom rodnom selu, iz kojeg je kroz četiri godine dugo pješao do osnovne škole u Ljubuškom. Nakon toga, pošao je (1919.) na Široki Brijeg gdje je kao sjemeništarač pohađao klasičnu gimnaziju i poslije šestog razreda stupio u franjevački red 1925. godine na Humcu.

Novicijat ga je produhovio i u zanosu mladenačkih ideala konačno opredijelio za redovničko

zvanje. Posljednje dvije godine srednje škole nastavio je na Širokom Brijegu i završio ih 1928 s velikom maturom. Bogoslovne nauke studirao je u Mostaru i gradu Lillu u Francuskoj, gdje je 30. kolovoza 1931. godine bio ređen za svećenika.

Posebnu pažnju u studiju posvetio je romanskim jezicima koje je studirao u Fribourgu (Švicarska), Parizu i Zagrebu i time se osposobio za profesora. Iz tih predmeta diplomirao je 1939. godine u Zagrebu.

Primjer dobrote

Poslije povratka u svoju redovničku provinciju bio je od starješinstva određen za profesora na Širokom Brijegu gdje je u kratkom vremenu svoje karijere (1939. – 1945.) osvojio duše mladih gimnazijalaca koje je hranio ne samo potrebnim znanjem nego i nadahnjivao urođenom dobrotom srca i moralno ih pripravljaio za njihova buduća zvanja.

Njegov život pretočen je u žrtvu koja obvezuje i potiče na razmišljanje. U hladnom mjesecu veljači potekla je njegova topla krv i izlila se u bespuća tuđe dalmatinske ilovače, dok se njegovi ubojice raspršiše po tajnim skrovištima, opsjedani okrutnošću nekontrolirane savjesti.

Dr. fra Častimir Majić

Chicago, 8. prosinca 2008.